



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsaris|| Scaligeri|| Epistolæ|| &|| Orationes||

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Ivlivs Cæsar Scaliger Vido Golardo Brassaco Senatori Burdigalensi S.
XXVIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

IULIUS CÆSAR SCALIGER

VIDO GOLARDO BRASSACO

Senatori Burdigalensi S. XXVIII

BRASSACE, illustrissime Senator, etsi pro tua potius nobilitate, quam meo rogatu facturum sperabam, ut sordidorum atque inciuilium hominum audaciam detestarer: tamen propterea quod inter ipsos vnum insigni perfidia atque impietate notum non habebas, optimi ciuis me officio functurum speravi, si te certiolem facerem de eo, quis is esset, præsertim quum vniuersæ nomine ciuitatis hæc res publice mihi mandata esset, tecum ut agerem, summisque precibus contenderem, ne quid illius audacia Resp. detrimenti caperet. Res sic se habet. Officinam medicamentariam is habet plenam imposturarum: itaque quum Præsidis decreto iussi essent Consules, ut Medicorum opera explorarentur merces adulterinæ, huiusce ciuitatis Medicos ipse, qui suis flagitiis sibi fecisset infestos, reiecit ab iudicio. Id quum videretur non tam ciuitatem damnare negligentia, quæ sibi aleret medicos inutiles, quam eum ipsum qui neminem haberet amicum sibi, tamen homo perditus appellauit a Præside Prouinciae,

cia,

ciæ, cuius decreto Prætoris sententiæ standū iuebatur. Obsecro te igitur, sapientissime me simul atque nobilissime Senator, vt & totius huius ciuitatis, quæ sese dedit in clientelam tuam, habeas rationem, & meam simul commendationem hic asperneris, quæ non solum publicum munus curat hac epistola, sed etiam meæ dignitatis summam. Hanc vnā apud te iniuriam deprecor, ne patiare, me quasi alienum ab re literaria, a perditissimo nebulone, publico primum iudicio, deinde vestro senatusconsulto dignum qui renciar.

IULIUS CÆSAR SCALIGER

* * BELLA VENÆ
Senatori Burdigalensi. S. XXIX.

QUAM QUAM non nisi fere in amicorum periculis ad te scribere consuevit id quod aut contumaciæ, aut potius negligentia cuiusdam adscribi potest, tantas tamen esse vestrum omnium intellexi occupationes, vt vel maximis meis in necessitatibus, quādo scribam, etiam hoc perpusillo tempore iudiciis vestris verear incommodare. Quo fit, vt & ignoscās pudori meo, si spissius ad vos scribo: & nunc intelligas non minimum vrgerē negotium, quod ad hoc
 genus